

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPEENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

FARKAS kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(496810 sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2015. június 23.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Farkas kontra Magyarország ügyben,
 az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén,
 melynek tagjai voltak:
 Helen Keller, *elnök*
 Sajó András,
 Robert Spano, *bírák* és
 Abel Campos, *szekció hivatalvezető-helyettes,*
 2015. június 2-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
 az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (4968/10), amelyet az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok Védelméről szóló Egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Farkas László („a kérelmező”) 2010. január 18-án terjesztett a Bíróság elé.
2. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Tallódi Z. képviselő képviselte az Igazságügyi Minisztériumból.
3. 2014. február 20-án az eljárás hosszára vonatkozó panasz közlésre került a Kormány felé, a kérelem többi részét a Bíróság elfogadhatatlannak nyilvánította.

A TÉNYEK

4. Kérelmező 1997. július 21-én fizetési meghagyásos eljárást indított adósság visszafizettetése céljából, mely az adós által történő kifogásolás eredményeképpen bírósági eljáráshoz vezetett.
5. Az eljárás 1999. április 16-án egyéb, függőben lévő bírósági eljárások miatt, melyek 2003 júliusában zárultak le, felfüggesztésre került.
6. Ezt követően, számos meghallgatás után, a bíróság első fokon 2003. december 21-én részben helyt adott a kérelmező keresetének.
7. Fellebbezés nyomán a Fővárosi Bíróság hatályon kívül helyezte az ítéletet és 2005. március 10-én új eljárás lefolytatására kötelezte az elsőfokú bíróságot.
8. A megismételt eljárásban, az ügy illetékességi okok miatt az egyik bíróságtól a másikhoz történő áthelyezését követően, 2007. november 23-án a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság részben helyt adott a kérelmező keresetének.
9. Fellebbezés nyomán, a másodfokú bíróság 2008. szeptember 25-én helyt adott a kérelmező keresetének.
10. A felülvizsgálati eljárásban a Legfelsőbb Bíróság 2009. május 14-én jóváhagyta ezt az ítéletet. A Legfelsőbb Bíróság határozatát 2009. augusztus 27-én kézbesítették a kérelmező részére.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

11. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében foglalt „ésszerű idő” követelményével.

12. A Kormány ezt vitatta.

13. Az 1997. július 21-én kezdődő időszakot kell figyelembe venni. Ilyen módon az eljárás három fokon több mint tizenegy évig és nyolc hónapig tartott.

Az ilyen hosszú ideig tartó eljárásra tekintettel a kérelmet elfogadhatónak kell minősíteni.

14. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

15. Az összes benyújtott anyag vizsgálatát követően a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a jelen körülmények között eltérő következtetés levonásához vezetne. Ezért a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az „ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

16. Az Egyezmény 41. cikkére hivatkozással a kérelmező 9000 euró vagyoni és 10 000 euró nem vagyoni kártérítésre vonatkozó követelést nyújtott be.

17. A Kormány vitatta ezeket a követeléseket.

18. A Bíróság nem lát ok-okozati összefüggést a megállapított jogsértés és az állítólagos vagyoni kár között; ezért az erre vonatkozó követelést elutasítja. Ugyanakkor, a Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Ezért a Bíróság méltányossági alapon 5400 eurót ítél meg a kérelmező számára ilyen címen.

19. A kérelmező továbbá 1500 eurót követelt a bíróság előtt felmerült költségek és kiadások címén.

20. A Kormány vitatta ezt a követelést.

21. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben a birtokában lévő dokumentumok és a fenti kritériumok alapján a Bíróság úgy véli, a kérelmező számára, akit nem képviselt ügyvéd, ésszerű 500 euró megítélése, összes felmerült költsége megtérítése céljából.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatónak *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
  - (a) hogy az alperes Államnak három hónapon belül a kérelmező részére meg kell fizetnie az alábbi összegeket, az alperes Állam nemzeti valutájában a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával:
    - (i) 5400 euró (ötezer-négyszáz euró), valamint az ezen összeget terhelő adók összege nem vagyoni kártérítésként;
    - (ii) 500 euró (ötszáz euró), valamint az ezen összeget terhelő adók összege a költségek és kiadások tekintetében;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összegek után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2015. június 23-án, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Abel Campos
hivatalvezető-helyettes

Helen Keller
elnök